

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
Att. Jens Peter Licht
Pr. mail: pafgift@skm.dk

27. april 2009

**Høringssvar,
Lovforslag om energiafgifter som følge af aftalen om forårspakke 2.0**

Dansk Erhverv kvitterer hermed for at være inddraget som høringspart i ovennævnte sag, der indgår i det samlede lovkompleks "Forårspakke 2.0".

Generelle bemærkninger vedr. Forårspakke 2.0.

Dansk Erhverv ser overordnet positivt på Forårspakke 2.0. Selvom det godt kunne ønskes, at skattereformen i endnu højere grad afspejlede det videns- og servicesamfund, som Danmark skal leve af i årene fremover, så trækker reformen samlet set i fornuftig retning for samfundsøkonomien og erhvervslivets rammevilkår. Således er det positivt, at skatten på arbejde sænkes med ca. 30 mia. kr., at den øverste marginalskat for første gang siden 1993 sænkes markant og at der via underfinansiering og SP-bidrag mv. gives en økonomisk kickstart til efterspørgsel og privatforbrug.

På finansieringssiden understreges det, at erhvervslivet finder det naturligt at bidrage med en væsentlig del af finansieringen for lavere skat på arbejdsindkomst. Herunder også energiafgifter. Dansk Erhverv beklager dog, at en række selektive særordninger mudrer billedet af skattereformens ellers positive skridt i retning af større branchemæssig ligestilling på energiafgiftsområdet.

Generelle bemærkninger vedr. udkast til lovforslag om energiafgifter

Dansk Erhverv bakker op om det overordnede formål med lovforslaget, som den står beskrevet på side 46-47 i lovforslaget: *"De personer og erhverv, der forurener meget og bruger meget energi, skal betale mere. Omvendt skal de, der passer på miljøet og klimaet belønnes. Det giver alle en større tilskyndelse til at beskytte vores fælles klima og miljø."*

Vi mener dog ikke, at udmøntningen af Forårspakke 2.0. på energiafgiftsområdet i særlig overbevisende grad lever op til netop denne målsætning.

BSA / KML
bsa@danskerhverv.dk

Side 1/8

-

Deres ref.:
J.nr. 2009-231-0022
Vores ref.:
-

Dansk Erhverv har en langsigtet målsætning om sektorneutralitet i energiafgifterne, dvs. en afgiftsmæssig ligebehandling mellem de forskellige erhvervssektorer.

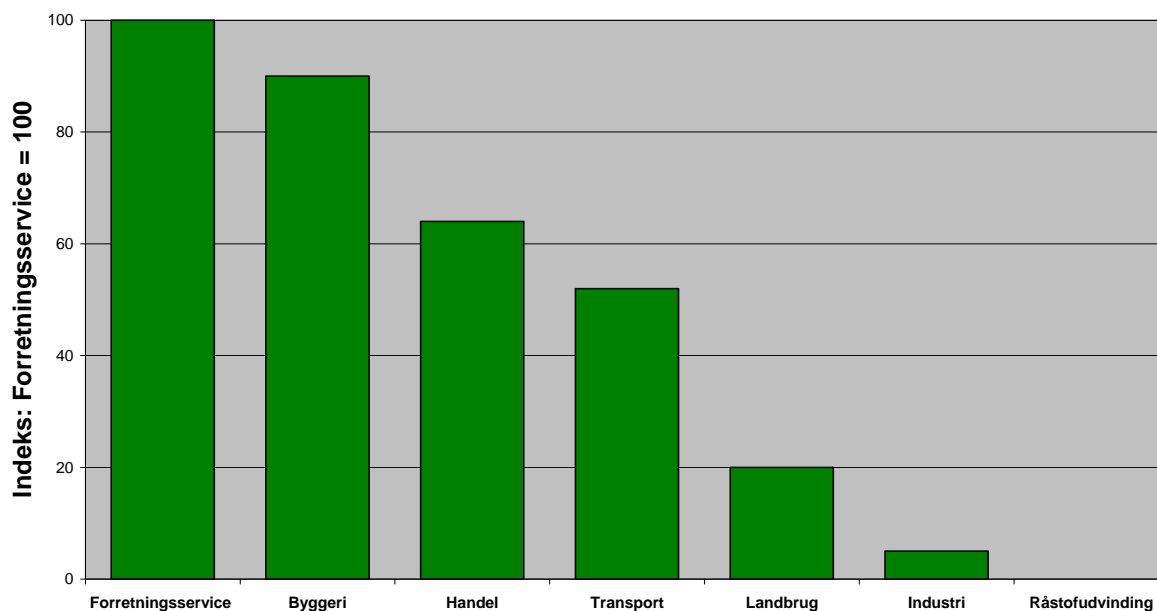
Når man fra politisk side er inde og ændre på så store og vigtige dele af samfundsindretningen, som en skattereform må siges at være, så er det vigtigt, at ændringerne afspejler det videns- og servicesamfund, som Danmark skal leve af i fremtiden - og som langsigtet sikrer vores vækst og velstand. Med andre ord: Det er vigtigt, at skatte- og afgiftspolitikken afspejler, at vi har bevæget os væk fra industri- og landbrugssamfundet og hen imod videns- og oplevelsesøkonomien.

Mere generelt bemærker Dansk Erhverv, at de seneste årtiers erhvervsudvikling i retning af serviceerhverv på bekostning af det traditionelle industri- og landbrugssamfund i sig selv gavner miljø og klimamålsætning pga. den lavere CO₂-intensitet i servicefag og videnssamfund.

Når politikerne træffer væsentlige beslutninger om den fremtidige indretning af vores energiafgiftssystem, så er det ligeledes afgørende vigtigt at kende det baggrundstæppe, som de foreslåede ændringsforslag skal ses i lyset af.

Den gennemsnitlige belastning via det nuværende system af energiafgifter (med tilhørende refusionsordninger) er voldsomt skævt fordelt på erhvervssektorer. Eksempelvis betaler forretnings-service ca. 20 gange så meget for samme enhed energi, som industrien gør - og handelsvirksomhederne ca. 13 gange så meget pr. energienhed, som industrien, jf. figur nedenfor. Og detailhandel, hoteller, rådgivning mv. konkurrerer også med virksomheder uden for landets grænser.

Energiafgift pr. GJ (ekskl. CO₂-afgift) fordelt på erhvervshovedgrupper, 2006

Kilde: Økonomi & Erhvervsministeriet: Vækst, klima og konkurrenceevne, 2008 (figur 3, side 85)

Figuren er dannet på baggrund af figur 3 på side 85 i regeringens (Økonomi- og Erhvervsministeriet) egen publikation fra august 2008, jf. dette link:

http://www.oem.dk/graphics/oem/nyheder/Pressemeddelelser%202008/OekonomiskTema_7_web.pdf

På baggrund af den i forvejen eksisterende branchemæssige skævhed i faktisk energiafgiftsbelastning, finder Dansk Erhverv det ikke hensigtsmæssigt, at der i lovforslaget gives særlige fritagelser til en lang række selektivt udpegede erhverv som eksempelvis jordbrug, husdyrbrug, gartneri, dambrug, kemisk reduktion, elektrolyse, metallurgiske processer, mineralogiske processer.

Dels fordi det jo så bliver de ikke-begunstigede dele af erhvervslivet, som kommer til at skulle betale relativt mere – hvilket man på side 80 i lovforslaget kan se et skoleeksempel på: Ved at landbrug samt mineralogiske og metallurgiske processer lempes for den planlagte brændselsafgift opstår der en ny såkaldt skatteudgift på ca. 600 mio. kr. i 2013 i faktorpriser. Og dels fordi det manglende provenu som følge af de selektive undtagelser alternativt kunne være brugt til at sætte skatten på arbejde yderligere ned.

Når Dansk Erhverv ønsker afgiftsmæssig ligestilling, så er det blandt andet fordi klima- og CO₂-belastningen ikke skelner mellem om den forbrugte energi i dansk lovgivning eksempelvis defineres som procesenergi eller rumvarme.

Det forekommer blandt andet paradoksalt, at et hotels - eller en anden overnatningsvirksomheds udgift til opvarmning ikke kan defineres som procesenergi – og dermed være refusionsberettiget, når det er en forudsætning for, at "produktet" (overnatning) kan sælges, at værelset er opvarmet, og det er her den primære del af overnatningsbranchens energiforbrug ligger.

Provenubetingede energiafgifter kan med fordel målrettes slutbrugerne

En konkret model til at opnå den ønskede sektorneutralitet, blev præsenteret af Det Miljøøkonomiske Råd i deres rapport fra 4. marts 2009. Dansk Erhverv støtter rådets anbefaling af, at provenubetingede afgifter på energi udelukkende bør betales af slutbrugerne. Dvs. væk med den nuværende energiafgift pålagt produktion af private og offentlige serviceydelser, herunder energiafgifterne på virksomhedernes rumvarme.

I en tid hvor konkurrencen på verdensmarkedet er hårdere end nogensinde før, skal man naturligvis passe på med at pålægge danske virksomheder, der i forvejen er hårdt ramte af et højt omkostningsniveau, endnu flere udgifter. Og da forslaget i Forårspakken samtidig er formuleret som en nedsættelse af godtgørelsen, gøres afgiftssystemet faktisk endnu mere uigennemsigtigt.

Regeringen og Folketinget burde i lige så høj grad bruge noget mere energi på at sikre, at de forslag der allerede er vedtagne rent faktisk kommer igennem EU systemet og bliver indført her i landet. Her tænkes ikke mindst på de to love, der vedrører hhv. CO₂-kvoteomfattede virksomhe-

der, der ikke skulle betale CO2-afgift, og de virksomheder, som ligger udenfor kvotesystemet, hvor bundfradraget ikke er godkendt i EU.

Overvæltning på forbrugerpriser:

Eksempelvis detailhandelen må forvente øgede forbrugerpriser ved øgede omkostninger. De øgede forbrugerpriser rammer tilmed socialt skævt, da alle forbrugere uanset indkomst rammes på rådighedsbeløbet. Det betyder i praksis, at de model-familier regeringen har beregnet, formentlig ikke får den gevinst, de var stillet i udsigt ved skattereformen.

Virksomhedstype-beregninger: På samme måde som man i personskatteændringerne opererer med familietypeberegninger, burde der i tilknytning til lovforslaget vedr. det uhyre komplicerede energiafgiftsregime for forståelsens og illustrationens skyld indarbejdes en række eksempler på, hvad forslaget kommer til at betyde for forskellige typer virksomheder.

Seneste ændringer vedr. indfasning mv.:

Efter selve aftalen om Forårspakke 2.0. er der indgået aftale mellem forligsparterne. Dermed indfases energiafgiften - særligt på procesenergi - væsentligt mere forsigtigt end først skitseret. Det giver en engangsemløse for erhvervslivet på 2,4 mia. kr. hvilket Dansk Erhverv selv sagt bakker op om. Både fordi de økonomiske konjunkturer er ganske dystre og fordi det giver virksomhederne en mere fair chance for at indrette investeringer og kapitalapparat efter de nye økonomiske rammebetingelser og vilkår.

Til gengæld finder vi de nye affaldsafgifter og afgifter på farligt affald temmelig problematiske og modproduktive i fht. miljø, eksport og beskæftigelse. Det fremgår af særskilt specifikke bemærkninger bagest i høringssvaret.

Specifikke bemærkninger til lovforslag om energiafgifter

Side 47: Spredning af energiforbruget over døgnet: Dansk Erhverv støtter, at man intensiverer indsatsen for at tilvejebringe teknologi, så det bliver naturligt at differentiere afgiftssystemet, så det på længere sigt kan understøtte spredningen af energiforbruget.

Side 47: Videreførsel af indeksering af energiafgifter efter 2015: Eftersom provenuet går til personskattelettelserne støtter Dansk Erhverv denne fremgangsmåde.

Side 49: Videre undersøgelser: Det fremhæves, at der vil blive gennemført en undersøgelse af de energiintensive virksomheders konkurrenceforhold i 2012. Dansk Erhverv opfordrer til, at denne undersøgelse også kommer til at omfatte det brede erhvervsliv – ikke mindst i service, handelsrådgivnings og oplevelsesøkonomien – idet mange af disse virksomheder er mindst lige så internationalt konkurrenceudsatte som de allermest energiintensive. Dansk Erhverv bidrager gerne til et kommissorium for en sådan undersøgelse, der bør afspejle en mere fremtidssikret definition af, hvad der forstås ved konkurrenceudsatte erhverv end i dag. En sådan undersøgelse kunne også gøres mere bred, hvor fx energiafgifternes betydning for inflationen også indgår.

Vedr. afsnit 2.2 & 2.3: Se vores kommentarer om selektive undtagelser i energifgifterne under de generelle bemærkninger ovenfor.

Vedr. afsnit 2.6, el til belysning mv.:

a) Forslaget rammer - udover de virksomheder som efter myndighedernes opgave har organiseret sig ud af afgiftsbetalingen - også virksomheder der har specialiseret sig i at varetage totalløsninger for sine kunder.

b) Virksomheder, der med udgangspunkt i korttids-udlejning af maskiner, udstyr mv. og som selv leverer strømmen, har hidtil været omfattet af muligheden for at få godtgjort energifgiften, da virksomheden er blevet anset som forbruger. I disse situationer er setup'et lavet for at tilgodese kundernes ønske om, at leverandøren af disse ydelser tager hånd om hele sagen og klarer alle de praktiske opgaver, herunder også eventuelle spørgsmål om måling mv. og fradrag for afgifter. Denne mulighed bør der ikke ændres ved. Som forslaget er formuleret på nuværende tidspunkt, ses der ikke mulighed for at opretholde forbrugskriteriet hos udlejer. Dette er uhensigtsmæssigt og bureaukratisk.

c) Hvordan stiller forslaget sig for alle de virksomheder som eks. vasker tøj for andre. Er det en driftsydelse hvor el medgæet hertil ikke er fradragsberettiget?

d) Hvad med de virksomheder, der har specialiseret sig i ventilation og overfor kunderne for at sikre den optimale driftsøkonomi heri. Er det en driftsydelse, hvor el medgæet hertil ikke er fradragsberettiget?

e) Hvad med virksomheder der outsourcer sin administration. Den virksomhed, der efterfølgende leverer denne administrative ydelse (ej bureau) forbruger naturligvis også el. Er det en driftsydelse, hvor el medgæet hertil ikke er fradragsberettiget?

f) Lagerhoteller, hvor el forbruges i tilknytning hertil. Er det en driftsydelse hvor el medgæet hertil ikke er fradragsberettiget?

g) Hvordan defineres begrebet "driftsydelse" i det hele taget?

Vedr. stat vs. kommune: Hvorledes forestiller Folketinget sig, at kommunerne skal finansiere det manglende afgiftsfradrag, som hidtil har været i vejbelysningsselskaberne efter Højesteretsdommen fra 2005. På daværende tidspunkt anslog man, at fradraget ville betyde en manglende indtægt på 200-300 mio. kr. i statskassen. Da forbruget formentligt ikke er faldet, må det - alt andet lige - betyde, at kommunerne mv. nu vil mangle en tilsvarende indtægt med tilsvarende forringelser i kommunernes service til følge. Som led i forslaget må der - igen alt andet lige - skulle ske en kompensering af kommunerne herfor eller alternativt ændre reglerne i momsrefusionsordningen via Velfærdministeriet således, at kommuner og regioner via denne ordning også får refunderet

energiavgifter i stedet for (som nu) kun moms og lønsumsafgift. Dette ville langt hen af vejen være en mere simpel ordning end at lave det foreslåede nye lovkompleks, hvor el medgået til belysning eller andre såkaldte driftsydelser leveret fra en virksomhed bliver nægtet fradragsret.

Vedr. afsnit 2.7 (komfort-køling):

Dansk Erhverv hæfter sig positivt ved at "komfortkøling" konsekvent er defineret som "komfortmæssige hensyn for personer". Dette er uhyre vigtigt, da der eksempelvis i detailhandel gælder, at der køles ned grundet lovkrav. Man kan ikke spare på kulden ved at hæve temperaturen i kølerummet, da man i så fald ikke overholder lovgivning om kølekrav. Og nedkøling af "Walk-in" rum til frugt og grønt forlænger varernes holdbarhed og nedsætter butikkernes svind.

Det skal således eksplicit fremgå af lovens bemærkninger, i høringsskema eller lign., hvad der forstås med "køling af komfortmæssige hensyn." Det er ikke komfort, når et supermarked installerer et nedkølet rum til frugt og grønt for, at forlænge varernes holdbarhed, nedsætte svindet - og dermed spare ressourcer - og animerer forbrugerne til øget forbrug af sunde varer.

På side 90 fremgår det, at *"forslaget især vil have betydning for detailhandelen, hoteller mv. - men at opbevaring af fødevarer i kølerum ikke er omfattet"*. Her kunne man godt bruge en tydeliggørelse: Hvordan kan det "især have betydning", hvis opbevaring i kølerum ikke er omfattet?

Omkring de administrative byrder i den sammenhæng, så er Dansk Erhverv usikker på, om det i praksis er muligt at opgøre, hvilken energi, der anvendes til belysning, komfortkøling, lovtvungen nedkøling (af fødevarer mv.) og anden form for brug af elektricitet? Og det vil under alle omstændigheder føre til ganske betydelige nye administrative byrder.

I oplevelsesøkonomien, så anvender særligt større og nyere hoteller samt andre overnatningsvirksomheder en del energi til komfortkøling (aircondition). Gæsterne forventer, at aircondition er en mulighed. Men her introducerer man uden skelen til konkurrencehensyn en ny afgift, som vil komme til at ramme en række af Dansk Erhvervs medlemmer særlig hårdt. Det gøres angiveligt ud fra et hensyn til symmetri i forhold til opvarmning. Men på bundlinien er det et klart og kritisk eksempel på konsekvenserne af, hvad der sker, når man i energiforbrugspolitikken fastholder udvalgte selektive hensyn til andre brancher og erhvervsgrene, der får reduceret afgiftsbelastningen med henvisning til konkurrenceforhold, der er mindst ligeså presserende indenfor fx turisme.

Mange virksomheder - det vil i særdeleshed gælde hotelbranchen - må se sig nødsaget til at installere målere mv. for at separere energi der anvendes til komfort-nedkøling fra energi der anvendes til nedkøling, som ikke har komfortformål, hvis ikke man ønsker at benytte de fastsatte og ofte unøjagtige beregningsregler. Lovforslaget medfører således en lang række vanskeligheder af både administrativ og fordyrende karakter for virksomhederne, og dette i en tid, hvor det, virksomhederne mindst af alt har brug for, er nye administrative vanskeligheder og yderligere udgifter.

Vedr. fiskale vs. miljømæssige hensyn, kulde til komfortkøling: På side 97 fremgår det, at forslaget om komfortkøling ikke vil have betydning for udledningen af CO₂ - det er altså udelukkende af fiskale hensyn, og er ikke begrundet med miljømæssige hensyn. Hidtil har udgangspunktet ellers været, at energiafgiftsbelastningen i stort omfang skulle være miljømæssigt begrundet.

Specifikke bemærkninger til lovforslag om affaldsafgift & farligt affald (afsnit 2.9)

Genvindingsindustrien har igennem årene konstant udviklet teknologier til genanvendelse af samfundets affald såsom biler, hårde hvidevarer, landbrugsmaskiner, cykler etc.. En avanceret sortering foretages på shreddere, hvor skrottet neddeles i forskellige råvarefraktioner – jern, metal, glas, plast – som videresælges til ind- og udland, hvor det igen anvendes til fremstilling af nye biler, køleskabe etc. For en del af virksomhederne i branchen er shreddere omdrejningspunktet i virksomhederne og indebærer investeringer i størrelsesordenen 140-170 mio. kr. Denne investering har været en bevidst satsning for at kunne udvinde rene råvarer til genanvendelse og efterlade så lidt shredderaffald som muligt. I dag udgør shredderaffaldet ca. 20% af det indkomne skrot og går i dag til specialdeponi.

Genvinding af skrot har også mange samfundsmæssige fordele:

Der tages hånd om samfundets affald og udvinder heraf råvarer af høj kvalitet, som leveres til stål- og smelteværker i hele verden. Branchen har udviklet en shreddningsteknologi, der gør branchen i stand til at udvinde en meget ren råvare af det indkomne skrot. Efter udvinding af råvarerne fra skrottet står man tilbage med et spildprodukt, som der tages hånd om ved at deponere det i specialdepot. Der findes i dag intet alternativ til deponi, men der arbejdes på udvikling af nye teknologier til termisk behandling af restaffaldet. Så snart denne teknologi er færdigudviklet, vil restaffaldet kunne graves op af specialdepotet og behandles. Herefter vil den nødvendige mængde til deponi reduceres væsentligt. Anvendelse af genvundne råvarer fra skrot har en positiv miljøeffekt og har en positiv ressourcebesparende effekt, som er et vigtigt argument i en tid, hvor ressourceknaphed er på dagsordenen verden over.

Genvinding har desuden en meget stor CO₂ besparende effekt. Danmark havde sidste år en eksportindtægt fra eksport af shreddede jern- og metalfraktioner på ca. 2 mia. kr. Indførsel af afgift på restaffaldet efter shreddning af skrottet vil have fatale konsekvenser for genvindingsbranchen, der vil blive pålagt en afgift på ca. 130 mio. kr. pr. år hvilket svarer til en omkostningsforøgelse på omtrent 30%. Når affaldsafgiften er slået helt igennem vil det for enkelte virksomheder alene betyde ca. 50 mio. kr. om året, hvilket vil fjerne forretningsgrundlaget for virksomheden, idet der opereres i et internationalt ekstremt konkurrencepræget marked. Told & Skat har tidligere udtalt, at en evt. affaldsafgift ikke kan overvælttes på kunder og leverandører. Afgiften må derfor alene bæres af shreddervirksomhederne, som på længere sigt højst sandsynligt vil indstille deres aktiviteter.

Afgiften vil ikke kun have negative konsekvenser for selve genvindingsbranchen, også det øvrige samfund vil blive berørt:

Da shreddning ikke længere vil være økonomiske bæredygtigt, vil aktiviteterne indstilles og branchen vil miste mange arbejdspladser. Og samtidig vil der ikke kunne afsættes midler til videreudvikling af fremtidig behandling af restaffaldet, der allerede er deponeret i specialdepoterne. I stedet for at eksportere de rene råvarer vil skrottet gå ubehandlet til udlandet. Staten får dermed ikke den forventede afgiftsindtægt, og man skubber blot affaldsproblemet videre til udlandet. Danmark vil miste eksportindtægter på ca. 2 mia. kr. pr. år. De gennemførte investeringer i shredder-teknologi vil fremover ikke kunne udnyttes. Smelteværkerne vil blive nødsaget til at anvende dårligere skrotkvaliteter til smeltning med større forurening og CO₂-udslip til følge. Mange af samfundets affaldsprodukter vil ikke blive indsamlet, da der ikke er økonomisk incitament hertil.

Det er vigtigt, at politikerne forstår, hvilke fatale konsekvenser afgiftsforslaget vil have primært for genvindingsvirksomhederne og indirekte for hele samfundet.

Med venlig hilsen

Dansk Erhverv

Kim Munch Lendal

Direktør

Bo Sandberg

Skattepolitisk Chef